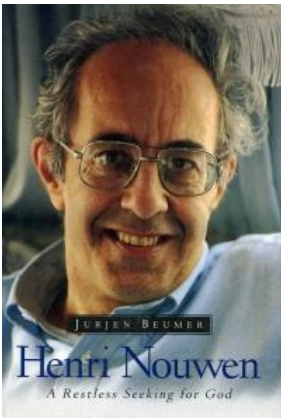

Miksi kristillisten johtajien ei pitäisi mainostaa Henri Nouwen’ia

Why Christian Leaders Should Not Promote Henri Nouwen (lähde: www.saarnaindexi.net)

Elämänsä lopulla viimeisessä kirjassaan (*Sabbatical Journey*), [Henri Nouwen](#) sanoi näin:

"Tänä päivänä minä henkilökohtaisesti uskon, että samalla kun Jeesus tuli avaamaan oven Jumalan taloon, niin kaikki inhimilliset olennot voivat käydä tuosta ovesta tietävätpä he Jeesuksesta tai eivät. Tänä päivänä näen kutsumuksenani auttaa jokaista ihmistä vaatimaan omaa tietään Jumalan luokse." 1

Vaikka tällainen lausunto ei ollenkaan sovi raamatulliseen kristinuskoon ja itseasiassa kieltää perustuksen Kristuksen ristintyöltä, niin silti lukemattomat kristilliset johtajat, pastorit, seminaarien professorit jne. ylistävät Henri Nouwen’ia suurena hengellisenä vaikuttajana.

Jopa "Amerikan pastori" Rick Warren ja vaimonsa Kay ovat voimakkaasti suositelleet Henri Nouwen’in teoksia ja sellainen kristillinen opisto, tai yliopisto, on harvinainen, jossa ei olisi ainakin yksi professori, joka käyttää Nouwen’in kirjoja opettaessaan oppilaitaan. Muutamat kaikkein kunnioitettuimmista kristillisistä johtajista (esim. [Chuck Swindoll](#), [David Jeremiah](#)) näkevät Nouwen’in sellaisena, johon voidaan katsoa ylöspäin suuresti ihailen. Ray Yungen sanoo Nouwen’in suosiosta:

Monet pastorit ja professorit ovat suuresti mieltyneet hänen [Nouwen] syvälliseen ajatteluunsa. Itse asiassa eräs hänen elämäkertakirjailijoistaan paljasti, että 3400 USA:n protestanttisen seurakuntajohtajan keskuudessa tehdyssä tutkimuksessa vuonna 1994 Nouwen rankattiin toiseksi häviten vain Billy Graham’ille. 2

Mistä tämä vetovoima Nouwen’iin? Yungen selittää:

Nouwen yhdistää voimakkaan Jumalalle antautumisen runolliseen, lohduttavaan, mutta silti selkeästi älylliseen tyyliin, joka herättää voimakasta ja sympaattista vastakaikua sellaisessa, jota voitaisiin kutsua kristilliseksi intelligenksiaksi... Eräs henkilö sanoi minulle, että Nouwen’in vetovoimaa voitaisiin verrata äitiyden vetovoimaan – lämmin, lohduttava syleily, joka jättää hyvän olon. 3

Tarkastelkaamme, mikä johti Nouwen’in hänen interspiritualistisiin panenteistisiin sympatioihinsa.

Kirjassaan, *Sabbatical Journey* (joka oli päiväkirja ajalta, joka osoittautui hänen elämänsä viimeiseksi vuodeksi), Nouwen myönsi kuunnelleensa nauhoja chakroista (joihin Reiki perustuu) tuon viimeisen vuoden aikana 4 ja tuossa samassa kirjassa hän puhuu miehen nimeltä, Andrew Harvey, kohtaamisesta erässä Harvey’n antamassa julkisessa keskustelussa. Nouwen sanoi olleensa erityisen mieltynyt tämän homoseksuaalisen uusiaikalaisen mystisiin mieltymyksiin. 5 Se oli Harvey, joka julisti: "me kaikki olemme itse asiassa Jumalan lapsia ja voimme tiedostaa tuon samaistumisen Lähteemme kanssa täällä maan päällä ja ruumiissa." 6 Epäilemättä voidaan selvästi nähdä, että Henri Nouwen päätti elämänsä sellaisena, johon mystiikka oli vaikuttanut siinä määrin, että se muutti hänen hengellisen katsantokantansa ja antoi hänelle panenteistisiä taipumuksia.

Tosiasia on, että Nouwen omaksui tämän New Age -hengellisyytensä juotuaan monia vuosia mystiikan kaivoista. Ensimmäisistä kirjoituksistaan lähtien Nouwen oli kiinnostunut Thomas Merton’ista (jonka hän tapasi kerran Gethsemani-luostarissa Kentucky’ssa), katolisesta munkista, joka auttoi tuomaan kontemplatiivisen hengellisyyden ulos luostareista kristinuskoon yleisesti. Käännyttyään itse mystiikkaan Merton alkoi uskoa, että Jumaluus (Jumala) asuu kaikissa inhimillisissä olennoissa.

Ensimmäisissä kirjoissaan, *Intimacy* (1969) ja *Creative Ministry* (1971), hän jo puhui Thomas Merton’ista. Vuonna 1972 Nouwen kirjoitti kirjan nimeltä: *Pray to Live: Thomas Merton - Contemplative Critic*. On selvä, että tämä vähän tunnettu kiitoksen testamentti Merton’ille osoittaa Nouwen’in mieltymyksen Merton’in mystiikkaan. Kirjan johdannossa Nouwen myöntää sen "vaikutuksen," joka Merton’illa oli hänen elämäänsä. Tuossa kirjas-

sa Nouwen kirjoittaa tärkeästä käännekohdasta Merton'in elämässä, kun hänen ja hindulaisen munkin, jota kutsuttiin nimellä tri. Bramachari, tiet kohtasivat. Nouwen sanoo: "Merton kirjoitti hänestä runsaalla huumorilla ja syvällä kunnioituksella." 7 Bramachari sanoi Merton'ille, joka pyrki olemaan mystikko ja tuohon aikaan tutki monia "suuria" itämaisia mystikoita, ettei hänen mystikoksi tullakseen tarvitsisi jättää kristillistä uskoa. Hän sanoi, että mystiikka voidaan löytää "kristillisen mystisen perinteen" sisältä 8 – s.o. "kristillisestä" mystiikasta. Merton otti vaarin Bramachari'n neuvosta ja hänestä tuli pioneeri tuomaan mystiikka kristinuskoon. Myöhemmin Richard Foster'ista tuli Merton'in ääni evankelisessa seurakunnassa.

Kirjoitettuaan kirjan *Pray to Live: Thomas Merton - Contemplative Critic*, Nouwen jatkoi kirjoittamalla useita kirjoja edelleen kontemplatiivisen hengellisyyden aiheesta. Kaksi tämän päivän suosituimmista ovat *The Way of the Heart* (1981, suomeksi Sydämen tie, Kirjaneliö 1984) ja *In the Name of Jesus* (1989, suomeksi Jeesuksen nimeen, Sinapinsiemen 2001). Juuri tätä jälkimmäistä kirjaa Rick ja Kay Warren [suosittelevat hyvin voimakkaasti](#). Tuossa kirjassa Nouwen sanoo, että kristillisten johtajien täytyy siirtyä "moraalisesta mystiseen." 9 Rick ja Kay ovat ehkä oppineet Nouwen'ista New Age-myötäilijä Robert Schuller'ilta, joka myös kannattaa Nouwen'ia kehoittaen oppilaita Robert H. Schuller'in Menestyvän Seurakuntajohdon (johon myös Warren kuuluu) Instituutissa "katsomaan ja kuuntelemaan" Nouwen'ia. 10

Kirjassa *The Way of the Heart* Nouwen puhuu itämaisestä mietiskelystä:

Yhden ainoan sanan hiljainen toistaminen voi auttaa meitä laskeutumaan mielellä sydämeen ... Tällainen yksinkertainen rukous ... avaa meidät Jumalan aktiiviselle läsnäololle. 11

Kirjassaan [A Time of Departing](#) Ray Yungen puhuu tästä "aktiivisesta läsnäolosta," johon Nouwen viittaa:

Kuitenkin se, mitä "aktiivinen läsnäolo" hänelle opetti, oli enemmän sopusoinnussa klassisen hinduismien kanssa kuin klassisen evankelisen kristinuskon. Hän kirjoittaa:

Rukous on "sielun työtä," koska sielumme ovat noita pyhiä keskuksia, joissa *kaikki on yhtä*. ... Jumalalle on sydämen asia, että me voimme tulla täyteen tietoisuuteen *kaiken olevaisen ykseydestä*. 12

On tärkeää panna tässä merkille, että Nouwen ei sanonut kaikkien kristittyjen olevan yhtä, vaan hän sanoi, että "kaikki on yhtä," mikä on panenteistinen peruskäsitys Jumalasta – Jumala kaikessa yhdistää kaikki. Kuten Thomas Merton'in, niin myös Nouwen'in päämäärä oli tehdä mystisestä rukouksesta vallitseva malli kristikunnan kaikissa perinteissä. Hänestä tuntui, että evankelisella seurakunnalla oli monia ihailtavia ominaisuuksia, mutta siltä puuttui yksi tärkeä: mystiikka. Hän pyrki korjaamaan tämän anelemalla:

Juuri tähän hiljaisuuteen [kontemplatiiviseen rukoukseen] meidät on kutsuttu...13

Riivaajien opit (ohjeet), riippumatta siitä kuinka miellyttäviltä, viehättäviltä ja Jumalalle antautuneilta ne kuulostavatkaan, opettavat, että kaikessa on Jumalallinen Läsnäolo (kaikki on Yksi). Tämä on selvää harhaoppia, sillä se merkitsisi, että myös Saatana ja Jumala ovat yhtä. Jos se on totta, mitä Henri Nouwen julisti, kun hän sanoi: "Me voimme tulla täyteen tietoisuuteen kaiken olevaisen ykseydestä," niin silloin myös Jeesus ja Saatana ovat yhtä. Hyvät ystävät, tämä on jotakin sellaista, jota vain riivaajajhenki voi opettaa! 14

Tiedoksi epäilijöille kristillisissä piireissä (professoreille, pastoreille, opettajille jne.), jotka ylistävät ja mainostavat Henri Nouwen'in kirjoituksia, että te mainostatte Thomas Merton'in kirjoituksia – ne ovat yhtä ja samaa. He molemmat uskoivat itämaisen mietiskelyn tärkeyteen ja he molemmat tulivat uskoon, että Jumalan tykö on monta tietä ja että jumaluus asuu kaikissa asioissa ja ihmisissä. Eivät vain Nouwen'in kirjat todista tätä, vaan

on olemassa päiväkirjoja, artikkeleita, esipuheita toisten kirjoihin, puheita ja haastatteluja lähes 30 vuoden ajalta, joissa Nouwen valitsee mystiikan tien. 15

Yhdessä noista esipuheista kirjaan, joka sekoittaa kristinuskon hinduismin hengellisyyteen, Nouwen kirjoitti:

Kirjoittaja osoittaa ihmeellistä avoimuutta Buddhismin, Hinduismin ja Muslimiuskonnon lahjoille. Hän löytää niiden suuren viisauden kristityn hengellistä elämää varten ... Ryan [kirjoittaja] meni Intiaan oppimaan hengellisiä perinteitä, muita, kuin omiaan. Hän toi kotiin monia aarteita ja tarjoaa niitä meille tässä kirjassa. 16

Erään toisen kirjan nimeltä *Meditation*, jonka on kirjoittanut hindu-guru Eknath Easwaran, takakannessa Nouwen sanoo: ”Tämä kirja on auttanut minua suuresti.”

Tästä kaikesta huolimatta monet, monet kristilliset vaikuttajat ja johtajat neuvovat seuraajiaan, lukijoitaan, oppilaitaan ja seurakuntalaisiaan Henri Nouwen’in tykö. Ymmärtävätpä nämä johtajat Henri Nouwen’in todellista hengellisyyttä tai sitten eivät, niin he johtavat ihmisiä johonkin sellaiseen, joka voi lopulta kehittää heissä suuren hengellisen petoksen ja tuoda joillekin ikuisen menetyksen.

Notes:

1. Nouwen, *Sabbatical Journey*, p. 51.
2. Yungen, *A Time of Departing*, p. 61.
3. Ibid.
4. Nouwen, *Sabbatical Journey*, p. 20.
5. Ibid., p. 149.
6. Harvey, *The Direct Path*, p. 34.
7. Nouwen, *Pray to Live: Thomas Merton - Contemplative Critic*, p. 28, (later called Thomas Merton: Contemplative Critic - 1981).
8. Ibid., p. 29.
9. Nouwen, *In the Name of Jesus*, pp 31-32.
10. Ford, *Wounded Prophet*, p. 35.
11. Nouwen, *The Way of the Heart*, p. 81, 1991 ed.
12. Nouwen, *Bread for the Journey*, 1997, 1/15 & 11/16 readings
13. Nouwen, *The Way of the Heart*, p. 66.
14. Yungen, from chapters 3 and 7 of *A Time of Departing*.
15. [Complete list of Nouwen's published works.](#)
16. Ryan, *Disciplines for Christian Living*, pp. 2-3.

Why Christian Leaders Should Not Promote Henri Nouwen

Category: * Contemplative

Source: Editors at Lighthouse Trails

At the end of his life, in the last book he ever wrote (Sabbatical Journey), Henri Nouwen said the following:

Today I personally believe that while Jesus came to open the door to God's house, all human beings can walk through that door, whether they know about Jesus or not. Today I see it as my call to help every person claim his or her own way to God.¹

Even though such a statement does not at all fit within biblical Christianity, and in essence denies the very foundation of Christ's work on the Cross, Henri Nouwen is touted as a great spiritual figure by countless Christian leaders, pastors, seminary professors, etc.

Even "America's pastor" Rick Warren and his wife Kay have highly recommended the works of Henri Nouwen. And it is a rare Christian college or university that does not have at least one professor who uses books by Nouwen to teach his or her students. Some of the most respected Christian leaders (e.g., Chuck Swindoll, David Jeremiah) view Nouwen as someone who can be looked up to and admired greatly. Regarding Nouwen's popularity, Ray Yungen says:

Many pastors and professors are greatly attracted to his [Nouwen's] deep thinking. In fact, one of his biographers revealed that in a 1994 survey of 3,400 U.S. Protestant church leaders, Nouwen ranked second only to Billy Graham in influence among them.²

Why this appeal for Nouwen? Yungen explains:

Nouwen combines a strong devotion to God with a poetic, comforting, yet distinctly intellectual style that strikes a strong and sympathetic chord with what could be called Christian intelligentsia.... One person told me that Nouwen's appeal could be compared to that of motherhood--a warm comforting embrace that leaves you feeling good.³

Let us examine what led Nouwen to come to his interspiritual, panentheistic sympathies.

In Nouwen's book, *Sabbatical Journey* (which was a diary or journal of what turned out to be the last year of his life), Nouwen admitted he was listening to tapes on the chakras (which Reiki is based on) during that final year,⁴ and in that same book he discusses meeting a man named Andrew Harvey at a talk Harvey was giving. Nouwen said he was particularly attracted to this homosexual New Ager's mystical affinities.⁵ It is Harvey who stated: "we are all essentially children of the Divine and can realize that identity with our Source here on earth and in a body."⁶ Without a doubt, it is clear to see that Henri Nouwen concluded his life as one who had been affected by mysticism to the point it altered his spiritual outlook and gave him panentheistic propensities.

The fact is, Nouwen embraced this New Age spirituality after many years of drawing from the wells of mysticism. From his earliest writings, Nouwen was interested in Thomas Merton (whom he met once at the Gethsemani monastery in Kentucky), the Catholic monk who helped to bring contemplative spirituality out of the monasteries and into Christianity at large. After turning to mysticism himself, Merton came to believe that Divinity (God) dwells in all human beings.

In Nouwen's earliest books, *Intimacy* (1969) and *Creative Ministry* (1971), he was already talking about Thomas Merton. In 1972, Nouwen wrote a book titled: *Pray to Live: Thomas Merton - Contemplative Critic*. Clearly, this little-known testament of praise for Merton shows Nouwen's affinity to Merton's mysticism. In the introduction of the book, Nouwen admits the "impact" Merton had on his life. In that book, Nouwen discusses a major turning point in Merton's life when Merton crossed paths with a Hindu monk called Dr. Bramachari. "Merton wrote about him with much humor, great respect and deep reverence," Nouwen states.⁷ Merton, who was seeking to be a mystic and at the time was studying many of the "great" eastern mystics, was told by Bramachari that he did not have to leave the Christian faith to become a mystic; it could be found, he said, within the walls of "the Christian mystical tradition"⁸ - that is

"Christian" mysticism. Merton took Bramachari's advice and became a pioneer in bringing mysticism to Christianity. Later, Richard Foster became Merton's voice in the evangelical church.

After writing *Pray to Live: Thomas Merton - Contemplative Critic*, Nouwen went on to write several other books with the continued theme of contemplative spirituality. Two of the most popular ones today are *The Way of the Heart* (1981) and *In the Name of Jesus* (1989). It is this latter book that Rick and Kay Warren so highly recommend. In that book, Nouwen states that Christian leaders must move "from the moral to the mystical."⁹ Rick and Kay may have learned about Nouwen from New Age sympathizer Robert Schuller who resonates with Nouwen as well, saying the students at Robert H. Schuller Institute for Successful Church Leadership (of which Warren was one) had to "watch and listen to" Nouwen.¹⁰

In *The Way of the Heart*, Nouwen speaks of eastern-style meditation:

The quiet repetition of a single word can help us to descend with the mind into the heart ... This way of simple prayer ... opens us to God's active presence.¹¹

In *A Time of Departing*, Ray Yungen discusses this "active presence" that Nouwen was referring to: But what God's "active presence" taught him, unfortunately, stood more in line with classic Hinduism than classic evangelical Christianity. He wrote:

Prayer is "soul work" because our souls are those sacred centers where all is one, ... It is in the heart of God that we can come to the full realization of the unity of all that is.¹²

It is critical to note here that Nouwen did not say all Christians are one; he said "all is one," which is the fundamental panentheistic concept of God--the God in everything unites everything. Like Thomas Merton, it was Nouwen's intent to make mystical prayer a pervasive paradigm within all traditions of Christianity. He felt the evangelical church had many admirable qualities but lacked one vital one: mysticism. He sought to remedy this by imploring,

It is to this silence [contemplative prayer] that we all are called....¹³

The doctrines (instructions) of demons (no matter how nice, how charming, how devoted to God they sound) convey that everything has Divine Presence (all is One). This is clear heresy, for that would be saying Satan and God are one also. If what Henri Nouwen proclaimed is true when he said, "We can come to the full realization of the unity of all that is," then Jesus Christ and Satan are also united. That, my friend, is something only a demonic spirit would teach!¹⁴

For skeptics in Christian circles (professors, pastors, teachers, etc) who are touting and promoting the writings of Henri Nouwen, let it be known that you are promoting the writings of Thomas Merton--they are one in the same. They both believed in the importance of eastern-style meditation, and they both came to believe there were many paths to God and divinity dwelt in all things and people. Not only are Nouwen's books evidence of this, but there is record of nearly thirty years of journals, articles, forewords to others books, talks, and interviews where Nouwen espouses the path of mysticism.¹⁵

In one of those forewords, a book that mixes Christianity with Hindu spirituality, Nouwen stated: [T]he author shows a wonderful openness to the gifts of Buddhism, Hinduism and Moslem religion. He discovers their great wisdom for the spiritual life of the Christian ... Ryan [the author] went to India to learn from spiritual traditions other than his own. He brought home many treasures and offers them to us in the book.¹⁶

On the back cover of another book, *Meditation*, by Eknath Easwaran, a Hindu guru, Nouwen said: "This book has helped me a great deal."

In spite of all this, many, many Christian figures and leaders point their followers, readers, students, and congregants to Henri Nouwen. Whether these leaders understand the true spirituality of Henri Nouwen or not, they are leading people to something that could ultimately develop within them great spiritual deception and for some, detrimental eternal loss.

Notes:

1. Nouwen, Sabbatical Journey, p. 51.
2. Yungen, A Time of Departing, p. 61.
3. Ibid.
4. Nouwen, Sabbatical Journey, p. 20.
5. Ibid., p. 149.
6. Harvey, The Direct Path, p. 34.
7. Nouwen, Pray to Live: Thomas Merton - Contemplative Critic, p. 28, (later called Thomas Merton: Contemplative Critic - 1981).
8. Ibid., p. 29.
9. Nouwen, In the Name of Jesus, pp 31-32.
10. Ford, Wounded Prophet, p. 35.
11. Nouwen, The Way of the Heart, p. 81, 1991 ed.
12. Nouwen, Bread for the Journey, 1997, 1/15 & 11/16 readings
13. Nouwen, The Way of the Heart, p. 66.
14. Yungen, from chapters 3 and 7 of A Time of Departing.
15. Complete list of Nouwen's published works.
16. Ryan, Disciplines for Christian Living, pp. 2-3.

This article or excerpt was posted on November 21, 2008@ 6:15 pm .

From: <http://www.lighthouse trailsresearch.com>

<http://www.lighthouse trailsresearch.com/blog/index.php?p=1285&c=1>